DEMİR-ÇELİK İŞÇİLERİ BÜLTENİ

İletişim için: demircelikiscileri@gmail.com

İşçi Bülteni Özel Sayı: 591 Temmuz 2010

TİS Komitelerini kuralım, taleplerimize sahip çıkalım!

Özelde MESS kapsamındaki işyerlerinde çalışan 130 bin işçiyi kapsayan, ancak sonuçları itibariyle tüm metal işçilerini yakından ilgilendiren MESS Grup TİS görüşmelerinin başlamasına sayılı günler kaldı.

Sendikalarımız ile patron sendikası MESS arasında gerçekleşecek olan bu görüşmelerle önümüzdeki iki yıl için sahip olacağımız çalışma ve yaşam koşulları bir kez daha masaya yatırılacak.

Ancak her zaman ki bu dönemde de sendikalardan dişe dokunur bir hazırlık yansımıyor. Hatta Bakırçay'daki önemli demir-çelik fabrikalarında örgütlü olan Türk Metal çetesi bırakalım bu sürece bir hazırlık yapmayı, bizlere neler talep ettiğimizi bile sormuyor, bu önemli süreci hasır altı ederek geçiştirmeye çalışıyor.

Demir çelik işçileri;

Söz konusu olan bizlerin çalışma ve yaşam koşulları olunca sendikalarımızın hangi taleplerle görüşme masasına oturacakları fazlası ile önem taşıyor. Zira görüşme masasının patron tarafında oturan MESS, kendi taleplerini çoktan belirledi, kendince yaptığı hazırlıklarla yeni saldırıları hayata geçirmeye çalışıyor. MESS'in başlıca saldırı hedefleri arasında ücretlerin ve sosyal hakların budanması ile esnek çalışmanın dizginsiz bir biçimde uygulanması bulunuyor. Yani MESS, bir kez daha sefalet ve kölelik dayatmaya hazırlanıyor.

Kardeşler;

MESS'in bu dayatmalarına boyun eğmemek ancak dişe diş bir mücadele ile mümkündür.

Dişe diş mücadele ise MESS'in taleplerine

boyun eğmeden, kendi belirlediğimiz talepler uğruna kenetlenerek vereceğimiz mücadeledir.

Bizim taleplerimizi belirleyecek olan ise MESS'in ya da patronlar sınıfının ne verip veremeyeceği değil, en doğal ve meşru haklarımızdır. İnsanca çalışma ve yaşam koşullarının sağlanmasıdır.

İşte bu nedenle bizlerin öncelikli talepleri şunlardır;

1. Ücret ve hak kayıpları karşılansın, insanca yaşamaya yeten bir ücret düzeyi sağlansın!

2. Eski ve yeni işçiler arasındaki ücret farklılıkları kapatılsın! Eşit işe eşit ücret!

3. "İşten atmalar yasaklansın! Tüm çalışanlara iş güvencesi!"

4. Tüm biçimleriyle esnek çalışma uygulamalarına son verilsin!

5. Taşeronlaştırma uygulamasına son verilsin! Taşeron işçiler kadroya alınsın!

6. İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınsın!

Demir çelik işçileri;

Bu talepler, insanca çalışma ve yaşam koşullarına kavuşmak isteyen tüm metal işçilerinin olmazsa olmaz talepleridir. Ücretli kölelik düzeninin çarkları arasında öğütülmek istemeyen tüm metal işçileri bu taleplere sonuna kadar sahip çıkmalı, bu talepler uğruna kararlı bir mücadeleye hazırlanmalıdır.

Hepinizi fabrika fabrika TİS komitelerini oluşturmaya, taleplerinizin sözleşme taslaklarına girmesi için sendika yönetimlerine bugünden baskı yapmaya ve tüm toplu sözleşme süreci boyunca bu taleplere kararlı bir şekilde sahip çıkarak mücadele etmeye çağırıyoruz.

Yaşasın Metal İşçileri Birliği!

Kahrolsun MESS ve uşakları!

Öncü metal işçileri Toplu Sözleşme Sempozyumu'nda buluştu...

"MESS'i ezelim! Çaldıklarını geri alalım!"

Metal İşçileri Birliği'nin düzenlediği **Toplu Sözleşme Sempozyumu** çeşitli sanayi havzalarından öncü metal işçilerinin katılımıyla 27 Haziran tarihinde İstanbul'da gerçekleştirildi.

Sektörde örgütlü sendikalar tarafından sessizlikle geçiştirilmeye çalışılan toplu sözleşme sürecinde önü bir işçi inisiyatifi olan **Metal İşçileri Birliği**'nin gerçekleştirdiği sempozyumda bir araya gelen öncü-devrimci metal işçileri mücadele kararlılıklarını yinelerken toplu sözleşme sürecindeki taleplerini, mücadele ve örgütlenme ilkelerini tartıştılar.

Sempozyumun ilk bölümünde talepler, mücadele ve örgütlenme ilkeleri başlıkları ile ön hazırlık sürecinde oluşturulan 3 tebliğ sunuldu. Taleplerin patronlar tarafından karşılanıp karşılanmayacağı sınırında ele alınmaması, metal işçilerinin meşru hak ve çıkarları temelinde belirlenmesi gerektiği vurgulandı. Metal işçilerinin başlıca talepleri sıralandı. Toplu sözleşme sürecinin örgütlenmesinde ise söz-yetki-karar hakkının işçilere verilmesinin gerekliliği ifade edildi. Bunun aracının taban örgütlenmeleri olduğu söylenerek toplu sözleşme sürecinde örgütlenme biçiminin TİS komiteleri olduğu dile getirildi. Mücadele ilkeleri ifade edilirken toplu sözleşmenin mevcut sendikacılara ve sendikal anlayışlara emanet edildiği koşullarda sürecin bir kez daha ihanetle sona ereceği söylenerek grevi hedef alan eylemli bir mücadele hattının önemi vurgulandı.

Sempozyumun ikinci bölümü Tez Koop İş Sendikası eğitim danışmanı ve yazar Volkan Yaraşır'ın toplu sözleşmeler üzerine sunumu ile başladı. Yaraşır, toplu sözleşmelerinin sömürüyü ortadan kaldırmadığını, ancak sınırladığını vurgulayarak bu sürecin sendikaya üye işçiyi örgütlü işçi yapacağını, işçilerin eylem ve örgütlenme kapasitesini arttırmaya hizmet ettiğini söyledi. Ayrıca toplu sözleşme mücadelelerinde taban örgütlenmelerinin önemine işaret etti.

Sempozyumun serbest kürsü bölümünde ise birçok sanayi havzasından sendikalı ve sendikasız metal işçileri söz alarak toplu sözleşme sürecine ilişkin düşüncelerini aktardılar, deneyimlerini paylaştılar.

Asemat grevinden ve Sinter Metal direnişinden de işçilerin söz alarak deneyimlerini aktardığı bu bölümde bir demir-çelik işçisi de söz aldı, havzadaki tabloyu anlattı.

Türk Metal çetesinin örgütlü olduğu bir fabrikada çalışan demir çelik işçisi Türk Metal'in nasıl bir ihanet çetesi olduğunu anlattı ve bu çetenin mutlaka dağıtılması gerektiğini söyledi. Geçtiğimiz ay Habaş'ta taşeron işçilerin gerçekleştirdiği iş bırakma eylemini örnek veren demir çelik işçisi sendikanın ilgisizliğine karşın işçilerin kendi inisiyatifleri ile gerçekleştirdiği bu eylemin önemini ifade etti.

Sermayeye ve emek sömürüsüne karşı Metal İşçileri Birliği saflarına!...

Türkiye`nin çeşitli bölgelerinde, çeşitli semtlerindeki işyerlerinde çalışıyoruz.

Belki farklı görüşlere inanıyor, farklı siyasi partileri destekliyoruz.

Ancak hepimizin ortak bir noktası var:

Yaşamak için çalışmak ve emek-gücümüzü satmak zorundayız.

İster fabrikalarda ya da bürolarda, ister devlet işletmelerinde, ister özel şirketlerde, isterse belediyelerde, kooperatiflerde olsun, hayatımızı yalnızca ücretle kazanıyoruz.

Dertlerimiz aynı, sorunlarımız ortak

- İŞ GARANTİSİ İSTİYORUZ!

Çünkü bizim için işsizlik açlık demektir.

- ÜCRET ZAMMI İSTİYORUZ!

Çünkü patronlar, her gün her şeye zam yaparak, zaten düşük olan ücretlerimizi sürekli eritiyorlar.

- ÇALIŞMA KOŞULLARININ İYİLEŞTİRİLMESİNİ İSTİYORUZ!

Çünkü her yıl binlercemiz iş kazalarında ölüyor. Gürültü, zehirli gazlar, sakatlanmak ve ölmek tehlikesi olmadan çalışmak bizim en doğal hakkımızdır.

- ÇALIŞMA SÜRELERİNİN KISALTILMASINI İSTİYORUZ!

Çünkü kendimize ve ailemize daha fazla zaman ayırmak, okumak, gezmek, eğlenmek bizim de hakkımız. Biz, sürekli üretim içinde olan bir makine değil, insanız.

- SOSYAL HAKLAR İSTİYORUZ!

Çünkü yıllarca ödediğimiz primlerin ve vergilerin karşılığını almak en doğal hakkımızdır. Vergi ve primlerimizin patronlara ucuz kredi olmasını değil; ucuz konut, hastane, bakımevi ve okul olarak bize dönmesini istiyoruz.

Kısacası biz,

Bütün zenginlikleri ve değerleri üretenler olarak, bu değerlerden, refah ve gelişmeden hakkımız olan payı istiyoruz.

Peki alabiliyor muyuz?

Hayır!

Anayasa ve yasalardaki haklarımızı, toplu sözleşme haklarımızı kullanabiliyor muyuz?

Hayır!

Peki ama neden?

Çünkü önemli yanlışlar yapıyoruz!

Peki yanlışlarımız neler?

Yasaların bizi koruyacağını sanıyoruz. Yasalar yeterli değil.

Ayrıca, patronlar tarafından kolayca çiğneniyor.

Sorunlarımızın çözümünü `bizi düşündüğünü` söyleyen patronlardan, `sendika da olsa daha fazla veremem` diyen işverenlerden bekliyoruz.

Ya da tek başımıza hak aramaya kalkıyoruz.

Aynı koşullarda yaşıyor, birlikte üretiyoruz.

Ama haklarımızı tek başımıza elde etmeye çalışıyoruz.

Başaramıyoruz.

Neden?

Çünkü örgütlü değiliz!

Patronların dernekleri, sendikaları, birlikleri, kolluk kuvvetleri ve siyasi partileri var.

Patronların, bizim kafamızı karıştıran, gerçekleri bizden gizleyen gazeteleri, radyoları ve televizyonları var.

Patronlar, hem ekonomiye hem de siyasete egemen.

Patronlar güçlü,

Çünkü onlar örgütlü!

Bütün zenginlikleri biz üretiyor, Biz yaratıyoruz.

Ama payımızı alamıyoruz.

Haklarımızı almak ve geliştirmek için güçlü olmamız gerek.

Patronlar karşısında güçlü olmanın yolu, en az onlar kadar örgütlü olmaktan geçer.

ÖRGÜTLENMEK, ortak çıkarlar temelinde, ortak hedefler için birleşmek demektir.

Yüzlerce, binlerce işçi YENİLMEZ BİR GÜÇTÜR.

METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ Toplu Sözleşme Sempozyumu'nu gerçekleştirerek örgütlü gücün nasıl olması gerektiğini çok net bir şekilde göstermiştir. Patronların ve ihanetçi sendikacıların bizden gizlice işbirliği içerisinde yürüttükleri toplu sözleşme sürecinin bizler olmadan yürütülemeyeceğini bir kez daha göstermiştir. Ülkenin çeşitli bölgelerinden, çeşitli işyerlerinden gelen metal işçileri 27 Haziran günü tartışarak, konuşarak ve haklarımıza nasıl sahip çıkılacağının yolunu çizerek **Metal İşçileri Birliği**'nin hareket alanını genişletmişlerdir.

Nasıl ki patronlar ortak çıkarlar temelinde bizleri daha fazla sömürmek için bir araya gelip anlaşabiliyorlarsa ve kararlar alabiliyorlarsa bizler de metal işçileri olarak onlardan daha güçlü olduğumuzu gösterebiliriz.

Artık demir çelik fabrikalarında da **Metal İşçileri Birliği** gerçeği var. Bu gerçek bizlerin katkılarıyla daha da güçlenecek, demir çelik patronlarının ve onların işbirlikçisi konumundaki sendika ağalarının karşısında bizlerin kolektif gücünün adı olacaktır.

Metal İşçileri Birliği'nden bir işçi

Taşeron Habaş işç

Ne zamana kad

Birçoğunuz yıllardır kadrolu işçilerle aynı işi yapmanıza rağmen çok daha kötü koşullarda, neredeyse tüm sosyal haklardan yoksun olarak çalışıyorsunuz.

Patronların çıkarına yazılan yasalardaki kırıntı düzeyindeki hakları bile Habaş patronu M. Rüştü Başaran kârını azalttığı için çok görüyor. İş yasaları fabrikalarda yapılan ana işler taşerona devredilemez diye açık açık yazarken Habaş patronu sırf daha fazla kâr elde edebilmek için aslında çok iyi bildiği bu yasaları çiğnemekte hiçbir sakınca görmüyor. O kendi yazdıkları yasaları göz göre göre çiğnerken bu yasaları uygulamakla yükümlü yetkililer de tüm bu hukuksuz uygulamaları göz ardı ediyor, patronların çıkarlarını savunduklarını itiraf ediyorlar.

Ama bu asalaklar sadece iş yasalarında bu en açık hükümleri çiğnemekle de kalmıyorlar. Sizler en ufak bir hak talebi ile karşılarına çıktığınızda tüm pişkinlikleri ile sizleri kendi çiğnedikleri yasalara uymamakla suçluyor, tehdit ediyorlar.

Tüm bu gerçekler orta yerde dursa da siz taşeron Habaş işçileri ve ülkenin birçok yerinde

taşeron şirketlerde kuralsızca sömürülen yüzbinlerce işçi insanca koşullarda çalışmak ve yaşamak, iş güvencesine sahip olmak istiyor. En azından aynı işleri yaptığı kadrolu işçilerle aynı haklara sahip olmayı, yani kadro hakkını istiyor.

Kardeşler;

Yıllardır kadro hakkı talebinizi çeşitli vesilelerle dile getiriyorsunuz. En son geçtiğimiz ay fabrikada yapılan denetimler yüzünden birkaç arkadaşınızın mecburen kadroya alındığını duyduğunuzda içinde bulunduğunuz kölece koşullara tepkinizi gösterdiniz. En doğal hakkınız olan kadro talebini dile getirerek, bu hakkınız için üretimden gelen gücünüzü gösterdiniz, iş durdurdunuz.

Güçlü bir hazırlıkla gerçekleşmese, bir anlık öfke patlamasının sonucu olsa da gerçekleştirdiğiniz bu eylemin patronu ve onların uşağı konumundaki patron vekillerini nasıl terlettiğini hep birlikte gördük. En ufak hak talebini baskı ve tehditlerle karşılayan bu asalaklar, sadece tek bir haddehanede de olsa tüm işçilerin bir araya gelip tepki göstermesiyle bin bir dereden su getirip yalanlarını peşi sıra sıraladılar. Önce her zamanki gibi tehditlere başvurdular, sizlerin kenetlenmiş gücünüzü gördüklerinde ise zaman söylemeseler de kadro hakkı sözünü vermek zorunda kaldılar.

Sadece asalak patron ve vekilleri değil, yıllardır omuz omuza çalıştığınız kadrolu işçilerin üyesi olduğu Türk Metal çetesinin temsilcileri bile sizlerin sorunlarına sahip çıkmaya söz vermek zorunda kaldı. Çünkü onlarda sizlerin sahip olduğu kararlılığın sadece patronu değil, kendi işbirlikçiliklerini de hedef alacağını çok iyi biliyorlardı.

Taşeron Habaş işçileri;

Hem aldığınız bu sözler, hem de yeterince hazırlanmadan gerçekleştirdiğiniz eylemi daha fazla sürdürüp yayamadığınız için eylemi sonlandırıp beklemeyi tercih ettiniz.

Şu an bir kısmınız patron vekillerinin verdikleri söze güvenip kadro hakkınızın verilmesini

ine açık mektup...

r bekleyeceğiz?

beklemeyi tercih ediyorsunuz. Geri kalanlarınız ise eyleme destek olmayan diğer işçileri suçluyor, kadro hakkını kazanmanın zorluğundan yakınıyor.

İlk sözümüz patron vekillerinin sözüne güvenen işçi arkadaşlara;

Bugüne kadar Habaş patronunun ya da her hangi patronun verdiği bir sözü tuttuğunu hiç gördünüz mü? Onlar sadece işçilerin tepki gösterdikleri zamanlarda öfkeyi dindirmek için böyle manevralar yaparlar. Bugün Habaş'ta yaptıkları da bundan başka bir şey değil. Patron vekilleri işler düzeldikçe yavaş yavaş kadro alımlarının devam edeceğini buyuruyorlar. Arkadaşlar, sizler o fabrikada çalışıyor, işlerin nasıl gittiğini en iyi sizler biliyorsunuz. Eğer yaşayarak gördükleriniz yetmiyorsa, Habaş'ın bu ülkenin sayılı sanayi kuruluşları arasında olduğunu ve her yıl milyonlarca dolar kâr yaptığını da biz söyleyelim. Habaş patronu M. Rüştü Başaran da milyar dolarlık serveti ile bu ülkenin sayılı zenginleri arasında iken işlerin kötü olduğundan dem vurmak yalandan başka nedir ki? Sizler bu yalanlara prim vererek kuzu postuna bürünen bu kurtların masallarına aldanmaktan başka bir şey yapmıyorsunuz.

Peki ya beraber çalıştığı işçilere tepki duyan işçi arkadaşlar;

Sizler öfkenizi patrona yöneltmek dururken niye ayın koşullarda çalıştığınız işçi kardeşlerinize tepki gösteriyorsunuz? Belki, tüm taşeron işçiler eyleme destek olsaydı kadro hakkı kazanılırdı diye düşünüyorsunuz. Bu düşüncenizde haklı da olabilirsiniz, ama bugün destek vermediler diye yarın omuz omuza mücadele vermeniz gereken işçi arkadaşlarınıza tepki göstermekle patronun işini kolaylaştırıyorsunuz. Ayrıca patronu dize getirecek tek şeyin işçilerin birliği olduğunu bilen işçiler olduğunuza göre halen patronun sözüne kanan işçileri ikna etmekte en başta sizlerin görevidir.

Arkadaşlar;

Taşeron uygulamasının var olduğu tüm işyerlerinde olduğu gibi Habaş'ta da kadro hakkını kazanmak işçilerin hep birlikte vereceği kararlı bir mücadeleden geçiyor. Bu ise ancak adım adım gerçekleştirilen örgütlü bir hazırlıkla mümkün olabilir.

İşçiler olarak sizin geçen ay yaşadığınız gibi bugüne kadar belki de binlerce deneyim yaşadık ve yaşamaya devam edeceğiz. Ancak ne zaman ki bu deneyimleri gerçek bir hazırlıkla, komitelerimizi kurarak gerçekleştirdiğimiz planlı eylemlerle yaşamaya başlayacağız, kadro hakkımızı ve talep ettiğimiz tüm diğer haklarımızı da işte o zaman kazanacağız.

Bir kez daha sizin geçen ay yaptığınız gibi üretimden gelen gücümüzü kullanarak, yani iş durdurarak; ama bu kez tüm taşeron işçileri kapsayan, kadrolu işçilerin de desteğini alan bir iş bırakmayla Habaş patronuna o fabrikayı dar edecek, kadro hakkımızı ellerinden söküp alacağız. Ama bunun için bugünden hazırlanmalı, kuracağımız komiteler ile gerçekleştireceğimiz eylemi bugünden adım adım örmeliyiz.

Kurtuluş yok tek başına,
ya hep beraber ya hiç birimiz!
Yaşasın işçilerin birliği!

"Haklar ricayla değil mücadeleyle kazanılır!"

Patronlar ülkenin dört bir yanında taşeronlaştırmayı işçilerin birliğine karşı bir silah olarak kullanıyorlar. İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde Park Bahçe işlerinde çalışan taşeron işçiler ise bir süredir taşeronlaştırmaya karşı kararlı bir mücadele yürütüyorlar. Kızıl Bayrak Gazetesinde taşeron park-bahçe işçileri ile yapılan röportajı yayınlıyoruz...

Çalışma koşullarınız nelerdir? Sendikalaşma mücadelesindeki son durum hakkında bilgi verir misiniz?

1. işçi: İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne (İBB) bağlı Tarım-Park Bahçeler Müdürlüğü'nde taşeron bir şirkette, 3 yıldan beri sözleşmeli olarak çalışmaktayım. Koşullar itibariyle işçinin geleceğe dönük hiçbir hakkının olmadığı koşullarda çalışmaktayız. Yaz dönemi programı dolayısıyla 4 vardiya sisteminde çalışıyoruz. Yol, yemek parası ve maaş da içinde, toplam 815-820TL arası para alıyoruz. Sigorta dışında temel haklardan mahrumuz.

Çalışma koşullarımızdan kaynaklı sendikalı olma fikri gelişti. Ayrıca İBB Başkanı Aziz Kocaoğlu'nun taşeronu kaldırıp, her işçinin kadrolu olacağını söylemesine rağmen bunun gerçekleşmemesi bu fikri destekledi.

Biz toplam 1300 kişiydik. Her bölgeden görüşler alındı. Bu fikirden yola çıkarak sendikalı olmanın hukuksal boyutunu araştırdık. Bu mücadelenin önünde hiçbir engelin olmadığını gördük.

Daha sonra sendikalara gittik ama bizi örgütlemelerinin şu an mümkün olamadığını söylediler. Bu cevaptan sonra biz iki konferadasyonla da görüştük ama ikisi de somut adım atmadı. Bunun üzerine, örgütlü gücümüzü korumak ve geliştirmek için dernek fikri ortaya çıktı. Ama biz hala her iki sendikadan da somut adım bekliyoruz yani sendikalı olmaktan vazgeçmedik.

2. işçi: İBB'de 3 yıldır çalışıyorum. 815 TL alıyoruz bunun içinde yolu, yemeği hepsi dahil. Sosyal haklarımız yok. Özellikle yolun ortasında çalışan (sulama ve mıntıka yapan) arkadaşlarımız her an iş kazası riski altında çalışmaktalar. Belediyenin bize verdiği sözleri (kadroya alınma, sosyal haklar verme gibi) yerine getirmemesi, bizlerde sendikalı olma fikrini oluşturdu.

Zaten ben sendikalı olmanın önemini biliyordum. İşyerimizde sendikal çalışmanın olduğunu duyunca ben de dahil oldum. Sonra sendikalara gidip görüştük ama bir karşılık göremedik. Bu yüzden biz de arkadaşlarla konuşup dernek fikrinde ortaklaştık.

Taşeronlaşmaya Karşı İşçi Dayanışma Derneği'nin amacı ve çalışmalarından bahseder misiniz?

1. işçi: Bahsettiğim nedenlerden ötürü, Aziz Kocaoğlu'nun ve sendikacıların söylemlerinin pratikte bir karşılığı olmadığını gördüğümüzden kaynaklı, işçilerin kendi sorunlarına cevap arayabilecekleri bir kurumsallaşmanın gerekli olduğunu gördük. Tabi bu kurumsallaşmanın sendikaya bir alternatif olması için değil, sadece birlik ve beraberliğimizi korumak amacılıyla dernekleştik.

Özellikle vurgulamak istediğim bir şey var. Her yıl "Sene sonunda kadroya geçilecek" sözlerinin havada uçuşmasına rağmen karşılığını bir türlü bulamadık. Bazı arkadaşların işverenin sözlerine inanması, dernek kurma sürecinde bizlere destek olma yerine derneğin önünü tıkayan söz ve davranışlarda bulunmaları gerçekten üzüntü vericiydi.

Kurduğumuz derneğin amaçlarının başında işçilerin birlik ve beraberliğini sağlamak ve haklarını rica ile değil mücadele ile kazanılacağını göstermek gelmektedir. Yani derneğimizin amaçlarını ilk sırasında taşeronlaşmaya, özelleştirmeye ve her türlü hak gasplarına karşı mücadele etmek geliyor.

2. işçi: Dernekleşme amaçlarımızdan biri verilen sözlerin tutulmasıydı. Sonra, işçiler olarak hem hukuksal anlamda hem de haklarımızı korumak maksadıyla bir kurumumuzun olmasının önemli olduğunu gördük. Park-bahçe işçilerin kendi iradesiyle örgütlenmesi, kendi gücünü görebilmesi, bizler için önemli bir yerde durmaktadır.

Dernek olarak ilk yaptığımız iş bildiri yazıp kuruluş amacımızı anlatmak oldu. Daha sonra taşeron işçisinin hakları olmadığını ve sözleşmesi bitince hak iddia edemeyeceğini söyleyenlere bir cevap olması için dava açtık ve kazandık.

Kurtlar sofrasında işçilik

Karabükte Çelik-İş'te örgütlü bulununan Kardemir' de haziran ayı başında 65 işçi ücretli, 11 işçide ücretsiz izne çıkarılmıştı. Bu saldırının Türk-Metal çetesinin buradaki örgütlenme çalışması nedeniyle yaşandığı, Çelik-İş'in bu saldırıyı patronla birlikte organize ettiği söylenmişti.

İşte bu saldırıdan sonra Karabük'te tam bir it dalaşı başladı. İhaneti tescilli iki sendika, Çelik-İş ve Türk-Metal'in Kardemir'de yetkiyi almak adına girdiği bu rant kavgasında kaybeden ise yine işçiler oluyor. Her ik iihanet çetesi de kendi kirli çıkarları için işçileri ön saflara sürüp piyon olarak kullanmaya çalışıyorlar.

Kardemir işçileri bu kirli çıkar çatışmasında bir çok saldırıya maruz kaldı. Yeri geldi sermaye devletinin kolluk güçlerince darp edildiler, yetmedi fabrikanın özel güvenlik birimlerince kaba dayağa maruz kaldılar, işten çıkarıldılar, göz altına alındılar. En son yansıyan ise Çelik-İş Sendikası'nın Kardemir işçilerinin arasındaki iletişimi kesmek için jammer denen bir cihazı kullanmasıdır. Jammerler genellikle elektronik iletişimde sinyallerin kesilmesinde kullanılır. Çelik-iş' inde bu tür cihazları kullanması ne türlü kirli işlerle de bir bağının olduğunun bir göstergesidir.

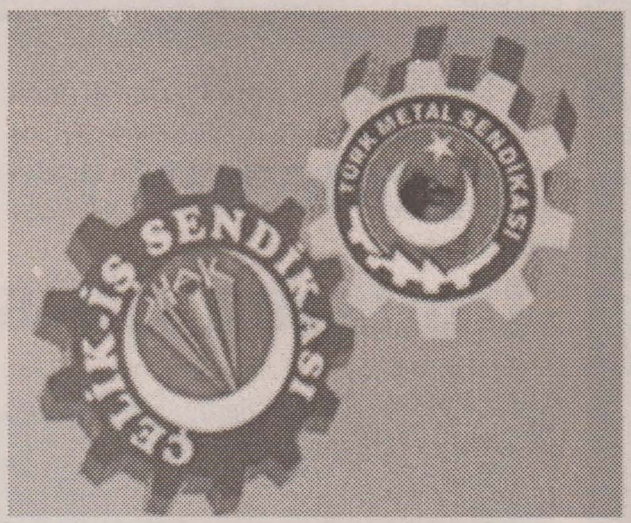
İşçinin hakkını korumak için kıllarını kıprdatmayan ihanet çeteleri burada yetkili sendika olabilmek için akla hayale gelmedik yöntemleri kullanıyor, bizlerden topladıkları aidatları da bu rant kavgasında çarçur ediyorlar.

Demir çelik işçileri;

Kardemir işçileri de Bakırçay Havzasında çalışan bizler gibi aynı sömürü şartlarında çalışmaktadır. Ve Kardemir'de sınıf kardeşlerimiz şuan top yekün bir saldırı kuşatmasının altındalar. Dötbir yandan ablukaya alınmış durumdalar.

Bundan daha da vahimi ise denize düşen yılana sarılır misali cellatlarından medet umar hale gelmiş durumdalar.

Oysa adına sendika denen bu iki çete sermaye devletine şimdiye kadar hizmette kusur etmemiştir. İki çeteninde varlığı sermaye

devletinin varlığına bağlıdır. Çünkü bunlar tüm onurlarını sermayenin varlığına armağan etmişlerdir. Şimdi bunlardan biri, yani Türk-Metal çetesi Kardemir'li kardeşlerimizin yanına kuzu postuna bürünmüş kurt gibi yaklaşmaktadır.

Bakırçay havzasından demir çelik işçileri olarak biz bu hainleri çok iyi ve yakından tanıyoruz. Habaş'ta taşeronluğa çözüm bulmayanlarda-çelikhanelerde cehennemi yaşatanlarda, İDÇ'de kendi temsilcisini işten çıkarttıranlarda, Cebitaş'ın kapanmasına seyirci kalanlar da yine bu çeteleşmiş ve satılmış sendikanın yöneticileridir.

Ne Türk-Metal nede Çelik-İş'in hainleri bizleri kendi rant kavganızda kullanamayacaksınız. Şuan için Kardemir' de iki çeteden biri bu çıkar çatışmasını kazanabilir ve fabrikada yetkiyi de alabilir. Ama bu yaşanılan sömürüyü bir adım dahi geri attırmayacaktır. Kardemir işçisi kardeşlerimiz de er ya da geç bunu anlayacaklardır.

Emek ile sermaye arasındaki savaş şiddetlendikçe bu hainler gürühu da koltuklarında artık rahat oturamayacak, bizlerin ekmeği ile oynayamayacaklar. İşçi sınıfı kazandığı siyasal sınıf bilinci ile Türk-Metal'i ve tüm gerici sendikaları dağıtacak, devrimci sınıf sendikacılığını inşa edecektir.

İhaneti tescillenmiş sendikaları yıkacağız!
Devrimci sınıf sendikacılığını kuracağız!

2010-2012 MESS Grup Toplu Sözleşmelerinde öncelikli taleplerimiz;

1-İnsanca yaşamaya yeten ücret

Geçtiğimiz son on yılda ücretlerimizin alım gücü %35 dolayında erimiştir, bu telafi edilmelidir. İnsanca yaşamaya yeten bir ücret düzeyi sağlanmalıdır. Bu düzey sendikalar tarafında açıklanan dört kişilik bir ailenin insanca yaşamasına yeten ücret düzeyidir. Sendikalar patronlarla anlaşarak kriz bahanesiyle ücretleri düşürmeye son vermelidir.

2-Eski işçiler ile yeni işçiler arasında ki ücret farkı kapatılsın

2000 yılından sonra işe girenlerle aynı işi yapan daha eski işçilerin ücretleri arasında bir hayli fark vardır. Ayrıca bu sorun işçilerin dayanışması ve mücadelesinin önünde bir engele dönüşmektedir. Yeni işçilerin ücretleri yükseltilerek eski ve yeni işler arasındaki bu ücret farkı kapatılmalıdır.

3-İşten atmalar yasaklansın

Geçtiğimiz toplu sözleşme döneminden hemen sonra tam bir işçi kıyımı yaşanmıştır. İşçilere mutlaka iş güvencesi sağlanmalıdır. İş güvencesi olmadığı koşullarda diğer kazanılmış hakların da bir anlamı kalmamaktadır.

4-Esnek çalışma uygulamaları yasaklansın

Esnek çalışma; taşeronlaştırma, telafi çalışması işçileri iş güvencesinden ve düzenli bir ücretten yoksun bırakmak anlamına gelmektedir. İşçilerin emeğini dizginsiz bir biçimde sömürülmesi, kuralsız ve işçilerin köle durumuna sokulduğu bir çalışma yaşamı demektir. Esnek çalışma uygulamaları derhal durdurulmalı, bu uygulamaların toplu sözleme görüşmelerinde tartışmaya açılması sendikalar tarafından kategorik olarak reddedilmelidir.

5-Taşeronlaşma yasaklansın, taşeronda çalışan işçiler kadroya alınsın

Birçok fabrikada taşeronlaşma bulunmaktadır. Bazı fabrikalarda ise neredeyse taşeron işçilerin sayısı kadrolu işçileri geçmeye başlamıştır. Taşeronlaştırma sermayenin esnek çalışma saldırısın bir ayağıdır. Fabrikalarda taşeronlaşma uygulaması sayesinde işçiler düşük ücretlere çalıştırılmakta, en pis ve ağır işler taşeron işçilerine yaptırılmakta, fabrikada işçiler arası dayanışmayı engellemekte, örgütlü işçilerin her türlü mücadele girişimi taşeron çalıştırma nedeniyle boşa çıkarılmaktadır. Bu nedenle taşeronda çalışan işçiler kadroya alınmalı taşeronlaştırma yasaklanmalıdır.

6-İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınsın

Taşeronlaştırma, özelleştirme, sigortasız çalıştırma, çocuk işçilerin yaygınlaştırılması vb. nedenlerle son yıllarda fabrikalar ve madenler işçi öğütmektedir. Basit önlemlerle iş güvenliği sağlanacakken kapitalistler masraf saydıkları için bu önlemleri almamaktadır. İşçilerin sağlığını ve yaşamını tehlikeye atan tüm koşullar ortadan kaldırılmalı tam bir iş güvenliği ve işçi sağlığı önlemi ve düzenlemesi sağlanmalıdır.

İşçi Bülteni Özel Sayı No: 591 * Fiyatı: 25 YKr * Temmuz 2010 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md. : Ayten ÖZDOĞAN * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar Sok. 5/3 Fatih/İSTANBUL* Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. * Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sit. C Blok No: 242 Topkapı/İstanbul * 0 (212) 577 54 92